

Abstrakt

Tato práce se věnuje české úpravě trestného činu výtržnictví, který je v § 358 TrZ vymezen značně abstraktně jako výtržnost nebo hrubá neslušnost spáchaná veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném. Práce má za cíl poskytnutí obecné charakteristiky daného trestného činu, vymezení jeho adekvátního výkladu, navržení vhodných změn současné úpravy a rozbor problematiky diváckého násilí jako zvláštní formy výtržnického jednání.

Obsah práce se člení do šesti částí, z nichž první rozebírá jednotlivé znaky skutkové podstaty trestného činu výtržnictví se zaměřením na znaky vyjádřené neurčitými právními pojmy. Závěrečná kapitola této části se pak zaměřuje na nedostatky současné úpravy a návrhy možných změn.

Druhá část se zabývá přípustností jednočinného souběhu výtržnictví s jinými trestnými činy a zvláště rozebírá nemožnost takového souběhu z důvodu faktické konsumpce. Následující část je věnována přestupkům postihujícím méně závažná jednání výtržnického charakteru, tedy přestupkům proti veřejnému pořádku a proti občanskému soužití. Rovněž jsou zde vyjádřena hlediska pro posouzení, zda konkrétní výtržnické jednání dosahuje intenzity trestného činu, nebo pouze přestupku.

Čtvrtá část mapuje historický vývoj trestněprávního postihu výtržnického jednání na našem území. Postupně je zde popsána úprava dle trestních zákonů z let 1852, 1950 a 1961, včetně otázky zneužívání trestného činu výtržnictví komunistickým režimem. Závěrečná kapitola patří § 358 současného trestního zákoníku a doposud přijatým i zamítnutým návrhům na změnu jeho znění.

Pátá část poskytuje komparaci české úpravy výtržnictví s korespondujícími trestnými činy dle německého a slovenského trestního práva, na základě čehož hodnotí možnost inspirace pro budoucí změny trestního zákoníku dle této zahraniční úpravy.

Šestá část se zabývá otázkou diváckého násilí a zaměřuje se především na legislativní opatření pro zajištění pořádku na českých fotbalových stadionech včetně úvah de lege ferenda. Uvedeny jsou rovněž související aktivity Evropské unie, Rady Evropy a dalších mezinárodních aktérů. Následný závěr práce poskytuje rekapitulaci autorových zjištění.